

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੁਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੋ।
- ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਦਿਓ।
- **ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ** ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦੌਰਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੁਲਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਏਨੀਮਾ ਦੇ ਵਾਂਗ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਿਆਜ਼ੋਪੈਮ (ਮਾਇਕ੍ਰੋਪੈਮ) ਯੁਕਤ ਇੱਕ ਸੂਖਮ-ਏਨੀਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਓ।
- ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ 20-30 ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਚੁੱਤੜਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਪਿਚਕੇ ਕਿ ਏਨੀਮਾ ਦੇ ਤੌਰ ਬਾਹਰ ਨਾ ਡੁੱਲਣ।
- **ਜੇ ਦੌਰਾ ਮਾਇਕ੍ਰੋਪੈਮ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 30-60 ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 118 ਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ।**

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ:

- ਉਹ ਦਵਾਈ ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗੀ ਜੇ ਬੁਖਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਜੇ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰਾ ਪੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਕ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਉਸ ਨੂੰ ਏਸਿਟਾਮਿਨੋਫੇਨ ਜਾਂ ਆਈਬੁਪ੍ਰੋਫੇਨ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਾਂਗ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬੱਚਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰਾ ਪੈ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਨਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਦੋਂ ਖਾਸਤੌਰ ਤੇ ਉੱਤੇਜਨਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਉਦੋਂ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਕ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਫੇਬ੍ਰਾਈਲ ਦੌਰਾ (ਬੁਖਾਰ ਦਾ ਦੌਰਾ)

ਰੋਜੀਓ ਏਮਿਲੀਆ ਦੇ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਜ਼ੀਡਾ ਯੂਐਸਐਲ
- ਆਈਆਰਸੀਸੀਐਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਦੇਖਭਾਲ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਕਾਂ ਅਤੇ
ਹਸਪਤਾਲ-ਅਧਾਰਤ ਬਾਲ ਚਿਕਿਤਸਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ
ਕੀਤਾ ਸੂਚਕ ਇਸਤਿਹਾਰ

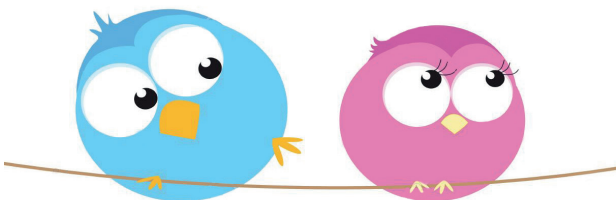
ਭੂਮਿਕਾ

ਇੱਕ ਫੇਬ੍ਰੂਈਲ ਦੌਰਾ ਨਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਤੇਜਨਾ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਤਾਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ (ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਬੁਖਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਕ੍ਰਮਕ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੇ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ (ਪਹਿਲੇ 24-36 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ)। ਇਸ ਨੂੰ ਆਮਤੌਰ ਤੇ 6 ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ 5-6 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੌਰਾ ਕਾਫੀ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ (ਸਕਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਸਕੋਰ ਤਕ) ਅਤੇ ਕਾਫੀ ਦੁਰਲਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਨਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੌਰੇ ਵੀ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਬ੍ਰੂਈਲ ਦੌਰੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਅਕਸਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਮਾਪੇ ਨੂੰ ਉਹ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ)। ਪਰ, ਫੇਬ੍ਰੂਈਲ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਿਰਗੀ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਲੱਛਣ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ?

- ਅਚਾਨਕ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਹਾਨੀ (ਬੱਚਾ ਉਦੋਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)।
- ਘੂਰਨਾ ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਘੁੰਮਾਉਣਾ।
- ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ੋਰ ਕਰਨਾ।
- ਬੱਚਾ ਸਥਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਕੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਘੜੀਚ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਪੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਛੱਡਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਗੜਾ/ਲੰਗੜੀ ਹੋ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਤਾਲਬੱਧ ਹਰਕਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਬਣੀ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਬਾਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਮੂੰਹ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪੀਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨੀਲੀ ਝਲਕ (ਸਿਆਨੋਟਿਕ) ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਝੱਗ ਵਾਲੀ ਲਾਰ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਬੱਚਾ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਦੰਦੀ ਵੱਡ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।
- ਮੂਤਰ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਟੱਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਦੀ ਹਾਨੀ ਵੀ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਦੌਰਾ ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਕੁ ਮਿੰਟਾਂ ਤਕ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉੱਠਣ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੱਚਾ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੱਚਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਉਹ ਨੀਂਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ/ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)।

ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- ਘਬਰਾਹਟ ਨਾ ਪਾਓ।
- ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੋਟ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਦੌਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ ਦੇਖਭਾਲ ਪ੍ਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ।
- ਜੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ 118 (ਡਾਕਟਰੀ ਅਪਾਤਕਾਲੀਨ ਨੰਬਰ) ਤੇ ਕਾਲ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।
- ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੂਦ ਦੇ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਹਸਪਤਾਲ ਨਾ ਲਿਆਓ।
- ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਬਲਾਂ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕੱਪੜਿਆਂ (ਕਾਲਰ ਅਤੇ ਬੈਲਟ) ਨੂੰ ਉਤਾਰੋ।
- ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਤਾਰੋ ਜੋ ਦੌਰੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਬੱਚੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਰ ਜਾਂ ਉਲਟੀ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਕੇ ਲੰਮੇ ਪਾਓ।

